

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 10 december 2003 (10.12)
(OR. en)**

15708/03

LIMITE

PESC	768
CODUN	50
CONOP	64
COARM	21

NOT

från:	Rådet
till:	Europeiska rådet
Föreg. dok. nr:	15656/03
Ärende:	Kampen mot spridning av massförstörelsevapen – EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen

För delegationerna bifogas EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen som godkändes av rådet den 9 december 2003 inför dess antagande av Europeiska rådet.

EU:s STRATEGI MOT SPRIDNING
AV MASSFÖRSTÖRELSEVAPEN

I Thessaloniki antog Europeiska rådet ett uttalande om icke-spridning av massförstörelsevapen. Medlemsstaterna gjorde åtagandet att mot bakgrund av de redan fastställda grundprinciperna före slutet av 2003 utarbeta en sammanhållen EU-strategi mot spridningshotet och att fortsätta att utveckla och genomföra den handlingsplan som rådet antog i juni som en prioriterad fråga.

För delegationerna bifogas ett utkast till strategi som har utarbetats för att infria åtagandet från Thessaloniki.

INLEDNING

1. Spridningen av massförstörelsevapen och bärare, t.ex. ballistiska robotar, utgör ett allt större hot mot internationell fred och säkerhet. De internationella systemen med fördrag och arrangemang för exportkontroll har bromsat spridningen av massförstörelsevapen och bärare, men ett antal stater har försökt eller är i färd med att försöka utveckla sådana vapen. Risken för att terrorister skall skaffa sig kemiska, biologiska, radiologiska eller klyvbara material och bärare till dessa gör hotet ännu allvarligare.
2. I EU:s säkerhetsstrategi klargörs att Europeiska unionen inte kan bortse från dessa faror. Spridning av massförstörelsevapen och robotar äventyrar säkerheten för våra stater, våra folk och våra intressen runt om i världen. Att anta denna utmaning måste vara en centralt tema i EU:s externa åtgärder. EU måste handla beslutsamt, med hjälp av alla instrument och alla politikområden som står till dess förfogande. Vårt mål är att förebygga, avskräcka, stoppa och när så är möjligt avveckla oroväckande spridningsprogram över hela världen.

3. Icke-spridning, nedrustning och vapenkontroll kan väsentligt bidra till den internationella kampen mot terrorism genom att minska risken för att icke-statliga aktörer får tillgång till massförstörelsevapen, radioaktivt material och bärare. Vi erinrar i detta sammanhang om rådets slutsatser av den 10 december 2001 om terroristhotets konsekvenser för Europeiska unionens politik för icke-spridning, nedrustning och vapenkontroll.

KAPITEL I SPRIDNING AV MASSFÖRSTÖRELSEVAPEN OCH BÄRARE ÄR ETT ALLT STÖRRE HOT MOT FRED OCH SÄKERHET I VÄRLDEN

4. Spridningen av massförstörelsevapen och bärare till dessa är ett allt större hot. Spridningen drivs av ett litet antal länder och icke-statliga aktörer, men utgör ett faktiskt hot genom att teknik och information sprids och därför att de spridande länderna kan hjälpa varandra. Denna utveckling sker utanför det gällande kontrollsystemet.

5. En alltmer utbredd spridning av massförstörelsevapen ökar risken för att de skall användas av stater (vilket visas av konflikten mellan Iran och Irak) och att de anskaffas av terroristgrupper som kan verka i syfte att orsaka död och förstörelse i stor skala.

6. Spridning av kärnvapen: Fördraget om icke-spridning av kärnvapen (NPT) måste bevaras i sin helhet. Det har bidragit till att bromsa och i vissa fall vända spridningen av militära kärnvapenresurser, men har inte kunnat förhindra den helt. Att stater som står utanför NPT har kärnvapen och att stater som är parter i fördraget inte följer bestämmelserna i detta riskerar att underminera icke-spridnings- och nedrustningsinsatserna.

7. Spridning av kemiska vapen: En särskild svårighet med systemen för kontroll och exportkontroll är att material, utrustning och sakkunskap har dubbla användningsområden. Ett sätt att bedöma risknivån är att ta reda på om det finns inhemsk kapacitet att framställa prekursorer till kemiska stridsmedel och tillverka vapen av dessa. Dessutom har flera länder fortfarande stora lager av kemiska vapen som borde förstöras i enlighet med C-vapenkonventionen. Den eventuella förekomsten av kemiska vapen i stater som inte är parter i C-vapenkonventionen är också en källa till oro.

8. Spridning av biologiska vapen: Trots att effektivt utnyttjande av biologiska vapen kräver vetenskapliga specialistkunskaper och anskaffning av medel för effektiv spridning ökar möjligheten för missbruk av teknik och kunskap med dubbla användningsområden till följd av den snabba utvecklingen inom biovetenskapen. Biologiska vapen är särskilt svåra att försvara sig mot (på grund av deras anonymitet). Det kan dessutom vara svårt att begränsa följderna av användningen beroende på vilket medel som använts och om målet är människor, djur eller växter. De kan vara särskilt lockande för terrorister. Både biologiska och kemiska vapen utgör ett särskilt hot i detta avseende.
9. Spridning av bärare till massförstörelsevapen: Det är en ökande källa till oro att flera länder som är oroshärdar utvecklar robotprogram, egna resurser för att producera medel- och långdistansrobotar samt kryssningsrobotar och obemannade luftfartyg.
10. Alla sådana vapen kan direkt eller indirekt hota Europeiska unionen och dess vidare intressen. En attack med massförstörelsevapen mot EU:s territorium skulle innebära risk för ett omfattande sönderfall, utöver de allvarliga omedelbara konsekvenserna i form av förstörelse och förluster i döda och sårade. Särskilt möjligheten av att massförstörelsevapen används av terrorister utgör ett direkt och växande hot mot våra samhällen.
11. Europeiska unionens intressen kan vara hotade i oroliga områden där det finns program för massförstörelsevapen, antingen genom traditionella konflikter mellan stater eller genom terroristattacker. I dessa områden kan utländska befolkningsgrupper, utstationerade och insatta styrkor (baser eller externa operationer) och ekonomiska intressen (naturtillgångar, investeringar, exportmarknader) påverkas vare sig de utgör särskilda mål eller inte.
12. EU:s alla medlemsstater och institutioner har ett kollektivt ansvar för att förebygga dessa risker genom att aktivt bidra till icke-spridningskampen.
13. EU:s lägescentral har utarbetat och kommer kontinuerligt att uppdatera en hotbildsanalys med användning av alla tillgängliga källor. Vi kommer att fortsätta att följa upp denna fråga och stödja processen, särskilt genom att förstärka vårt samarbete.

KAPITEL II **EUROPEISKA UNIONEN KAN INTE BORTSE FRÅN DESSA FAROR. DEN MÅSTE SÖKA ETT VERKNINGSFULLT SVAR PÅ HOTET I MULTILATERAL ANDA**

14. För att med fast beslutsamhet bemöta hotet från massförstörelsevapen behövs en övergripande strategi som omfattar ett brett spektrum av åtgärder. Vi kommer att bygga strategin på

- vår övertygelse att en multilateral inställning till säkerhet, inklusive nedrustning och icke-spridning, är det bästa sättet att upprätthålla internationell ordning, och därmed vårt åtagande att hävda, genomföra och stärka de multilaterala fördragen och avtalen om nedrustning och icke-spridning,
- vår övertygelse att icke-spridning bör integreras i vår allmänna politik, med anlitande av alla medel och instrument som unionen förfogar över,
- vår beslutsamhet att stödja de multilaterala institutioner som skall kontrollera dessa fördrag respektive se till att de efterlevs,
- vår åsikt att ökade insatser behövs för att stärka förmågan till konsekvenshantering och förbättra samordningen,
- vårt åtagande till förmån för sträng nationell och internationellt samordnad exportkontroll,
- vår övertygelse att EU i sin verksamhet för effektiv icke-spridning bör agera med kraft och helhetssyn och aktivt bidra till internationell stabilitet, samt
- vårt åtagande att samarbeta med Förenta staterna och andra partner som har samma mål som vi.

Samtidigt kommer EU att fortsätta att ta itu med de grundläggande orsakerna till instabiliteten, bland annat genom att fortsätta och öka sina insatser när det gäller politiska konflikter, utvecklingsbistånd, minskad fattigdom och främjande av de mänskliga rättigheterna.

15. Politiska och diplomatiska förebyggande åtgärder (multilaterala fördrag och system för exportkontroll) och utnyttjande av behöriga internationella organisationer bildar frontlinjen mot spridning. Om dessa åtgärder misslyckas (inklusive politisk dialog och diplomatiska påtryckningar), kan tvingande åtgärder i enlighet med kapital VII i FN-stadgan och internationell rätt (sanktioner, beslag, helt eller delvis, av laster och vid behov användning av våld) tänkas. FN:s säkerhetsråd bör spela en central roll.

A) *Hörnstenen i Europas strategi för att bekämpa spridningen av massförstörelsevapen är effektiv multilateralism.*

16. EU ställer sig bakom systemet med multilaterala fördrag, som utgör den rättsliga och normativa grunden för alla icke-spridningsansträngningar. EU:s politik är att fortsätta att följa och överallt införa befintliga nedrustnings- och icke-spridningsnormer. Vi kommer därför att fortsätta verka för att icke-spridningsfördraget, IAEA:s säkerhetskontrollavtal och tilläggsprotokollen till dessa, C-vapenkonventionen, BTV-konventionen och Haag-uppförandekoden mot spridning av ballistiska missiler skall gälla överallt och främja det snara ikraftträdandet av fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar. EU:s politik är att verka för att förbuden mot biologiska och kemiska vapen skall förklaras vara universellt bindande folkrättsliga regler. EU:s politik är att fortsätta att verka för ett internationellt avtal som förbjuder framställning av klyvbart material för kärnvapen eller andra typer av kärnladdningar. EU kommer att bistå tredjeländer med att uppfylla sina åtaganden enligt multilaterala konventioner och ordningar.

17. Om systemet med multilaterala fördrag skall förbli trovärdigt måste det fås att fungera bättre. EU kommer att lägga särskild vikt vid en politik som stärker efterlevnaden av systemet med multilaterala fördrag. Denna politik måste inriktas på att förbättra möjligheterna att upptäcka allvarliga överträdelser och på att förstärka kontrollen av att förbud och normer som fastställs genom systemet med multilaterala fördrag efterlevs, inbegripet kriminalisering av överträdelser som begås under en stats jurisdiktion eller kontroll. Rollen för FN:s säkerhetsråd, som högsta instans för att avgöra konsekvenserna av överträdelser – såsom förutses i de multilaterala systemen – måste förstärkas på ett verkningsfullt sätt.

18. För att se till att överträdelser verkligen upptäcks och därigenom avskräcka från icke-efterlevnad, kommer EU att på bästa sätt använda och förbättra befintliga mekanismer och system för kontroll. EU kommer också att stödja inrättandet av ytterligare internationella kontrollinstrument och vid behov tillgripande av icke rutinmässiga inspektioner under internationell tillsyn utöver inrättningar som deklarerats enligt befintliga fördragssystem. EU är redo att vid behov utöka sitt politiska, ekonomiska och tekniska stöd till organ med ansvar för kontroll.

19. EU är fast beslutet att skärpa politik och praxis i fråga om exportkontroll i och utanför EU i samordning med partner. EU kommer att verka för en förbättring av befintliga mekanismer för exportkontroll. EU kommer att förorda att länder utanför de befintliga systemen och arrangemangen ansluter sig till effektiva kriterier för exportkontroll.

B) Främjande av en stabil internationell och regional miljö är en förutsättning för kampen mot spridning av massförstörelsevapen

20. EU är fast beslutet att spela en roll för att ta itu med problemen med regional instabilitet och bristande säkerhet och de konfliktsituationer som ligger till grund för många vapenprogram, varvid vi inser att instabilitet inte uppstår utan orsaker. Den bästa lösningen på problemet med spridning av massförstörelsevapen är att länderna inte längre anser sig behöva dem. I möjligaste mån bör politiska lösningar sökas på de problem som får dem att vilja ha massförstörelsevapen. Ju säkrare länderna känner sig, desto större är sannolikheten att de överger programmen: nedrustningsåtgärder kan leda till en god spiral på samma sätt som vapenprogram kan leda till kapprustning.

21. EU kommer därför att främja regionala säkerhetsarrangemang och regionala processer för vapenkontroll och nedrustning. EU bör i sin dialog med berörda länder ta hänsyn till att de i många fall har verkliga och legitima säkerhetsintressen, samtidigt som det står klart att inget ursäktar spridning av massförstörelsevapen. EU kommer att uppmuntra dessa länder att avstå från användning av teknik och resurser som kan utgöra en särskild risk för spridning. EU kommer att utöka samarbetsåtgärder för hotminskning och biståndsprogram.

22. EU är av den uppfattningen att politiska lösningar av alla olika problem, farhågor och strävanden i länderna i de regioner där risken för spridning är störst inte blir lätta att uppnå på kort sikt. Vår linje är därför att förebygga, avskräcka, stoppa och om möjligt avveckla oroväckande program för spridning och samtidigt ta itu med deras underliggande orsaker.

23. Positiva och negativa säkerhetsgarantier kan spela en viktig roll: de kan tjäna både som ett incitament att avstå från förvärv av massförstörelsevapen och som avskräckning. EU kommer att verka för att dessa säkerhetsgarantier utreds ytterligare.

24. Spridning av massförstörelsevapen är ett globalt hot som kräver en global strategi. Eftersom säkerheten i Europa hänger nära samman med säkerhet och stabilitet i Medelhavsområdet bör vi ägna särskild uppmärksamhet åt frågan om spridning där.

C) Nära samarbete med viktiga partner är avgörande för ett framgångsrikt resultat av den globala kampen mot spridning

25. En gemensam strategi och samarbete med viktiga partner är väsentligt för att verkligen genomföra ordningen för icke-spridning av massförstörelsevapen.

26. Samarbete med USA och andra viktiga partner som Ryska federationen, Japan och Kanada är nödvändigt för ett framgångsrikt resultat av den globala kampen mot spridning.

27. För att ta itu med och begränsa den spridningsrisk som beror på svagheter i vissa länders administrativa eller institutionella organisation bör EU uppmuntra dessa länder att bli medaktörer i kampen mot spridning genom att erbjuda ett program som skall hjälpa dem att förbättra sina förfaranden, bland annat antagande och tillämpning av strafflagstiftning. Regelbundna gemensamma utvärderingar bör genomföras i anslutning till hjälpen för att förstärka en anda av samarbete och förtroende.

28. Lämpligt samarbete med FN och andra internationella organisationer kommer att bidra till ett framgångsrikt resultat av den globala kampen mot spridning. EU kommer särskilt att sörja för utbyte av information och analyser med Nato inom överenskomna ramavtal.

**KAPITEL III EUROPEISKA UNIONEN MÅSTE ANVÄNDA ALLA SINA
INSTRUMENT FÖR ATT FÖREBYGGA, AVSKRÄCKA, STOPPA OCH
OM MÖJLIGT AVVECKLA SPRIDNINGSPROGRAM SOM INGER ORO
PÅ GLOBAL NIVÅ**

29. Delarna i EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen måste integreras inom alla områden. En rad instrument står till vårt förfogande: multilaterala fördrag och kontrollmekanismer, nationell och internationellt samordnad exportkontroll, samarbetsprogram för hotminskning, politiska och ekonomiska incitament (bland annat handels- och utvecklingspolitik), förbud mot olaglig anskaffning och, som en sista utväg, tvångsåtgärder i enlighet med FN-stadgan. Alla dessa instrument är nödvändiga, inget är ensamt tillräckligt.

Vi behöver stärka dem alla och från fall till fall använda de instrument som är mest effektiva. Europeiska unionen kan bidra med speciell kompetens och erfarenhet till denna gemensamma insats. Det är viktigt att EU:s mål enligt denna strategi ingår i politiken på varje område så att dess verkan maximeras.

30. Vid genomförandet av vår strategi har vi beslutat att särskilt inrikta oss på de särskilda åtgärder som omfattas av detta kapitel. Det är en "levande handlingsplan" vars genomförande kommer att följas kontinuerligt. Den kommer regelbundet att ses över och uppdateras var sjätte månad.

A) *Att göra multilateralism effektivare genom ett beslutsamt agerande mot länder som sprider massförstörelsevapen*

1) Att verka för universalisering och vid behov stärka de viktigaste fördragen, avtalen och kontrollarrangemangen om nedrustning och icke-spridning.

- Att genomföra diplomatiska åtgärder för att främja universalisering och stärka multilaterala överenskommelser enligt rådets gemensamma ståndpunkt av den 17 november 2003.

2) Att främja FN:s säkerhetsråds roll och stärka expertkunskaper inför den utmaning som spridningen innebär.

- Att bland annat verka för att säkerhetsrådet skall kunna dra nytta av oberoende experter och en pool av omedelbart tillgänglig kompetens för att genomföra kontroller av spridningsaktiviteter som utgör ett potentiellt hot mot internationell fred och säkerhet. EU kommer att överväga hur man skall bevara och använda Unmovics unika kontroll- och inspektionserfarenhet, till exempel genom att upprätta en förteckning över experter.

3) Att utöka politiskt, ekonomiskt och tekniskt stöd till kontrollsystem.

- Nu när alla EU-medlemsstater har ratificerat IAEA:s tilläggsprotokoll kommer EU att fördubbla sina ansträngningar att förmå tredjeländer att ansluta sig till dessa.

- Att främja åtgärder som syftar till att göra det helt omöjligt att missbruka civila program för militära ändamål.
- Att frigöra ekonomiska resurser för att ge stöd till särskilda projekt som leds av multilaterala organisationer (exempelvis IAEA, förberedande kommissionen för CTBTO och OPCW) och som skulle kunna bidra till att uppfylla våra mål.
- Att främja krävande inspektioner inom och utöver ramen för konventionen om förbud mot kemiska vapen. Denna fråga kommer att behandlas inom C-vapenkonventionens behöriga organ samt inom ramen för den politiska dialogen med tredjeländer.
- Att förstärka BTV-konventionen (BTWC) och C-vapenkonventionen (CWC) och i det sammanhanget fortsätta övervägandena om kontrollinstrument. BTWC omfattar för närvarande inte någon kontrollmekanism. EU måste finna metoder att öka efterlevnadsgraden. En expertgrupp skulle kunna inrättas för att ge råd om hur detta skulle kunna göras. EU kommer att ta ledningen i ansträngningarna att förstärka reglerna om handel med material som kan användas för tillverkning av biologiska vapen. EU kommer också att ta ledningen i stödet för genomförandet av BTWC på det nationella planet (t. ex. genom att bistå med tekniskt stöd). EU kommer att överväga stöd till stater som har administrativa och ekonomiska problem med att genomföra CWC och BTWC på det nationella planet.

4) *Att stärka politik och praxis för exportkontroll i samordning med partner inom exportkontrollsystemen; att i förekommande fall plädera för att länder som står utanför nuvarande system och arrangemang för exportkontroll anammar effektiva kriterier för exportkontroll; att stärka leverantörssystem och en europeisk samordning på detta område.*

- Att göra EU till en ledande samarbetspartner när det gäller exportkontrollsystem genom samordning av EU:s ståndpunkter inom de olika systemen, genom stöd till de anslutande staternas medlemskap i dessa och när det är lämpligt stödja kommissionens engagemang, genom att främja införandet av en generalklausul i systemen där så ännu inte är fallet samt förstärka informationsutbytet särskilt när det gäller känsliga destinationer och känsliga slutanvändare och upphandlingsmönster.

- Att stärka effektiviteten i exportkontrollen i ett utvidgat Europa och framgångsrikt genomföra en inbördes utvärdering för spridning av god praxis genom att särskilt beakta utmaningarna i samband med den kommande utvidgningen.
- Att inrätta ett program för stöd till stater som är i behov av tekniska kunskaper på exportkontrollens område.
- Att sträva efter att NSG, som exporterar kontrollerat kärnmateriel, kärnämnesrelaterat materiel och kärnteknologi, skall göra exporten avhängig av att tilläggsprotokollet ratificerats och genomförts.
- Att inom systemen främja en ytterligare förstärkning av exportkontrollen när det gäller immateriell överföring av teknik med dubbla användningsområden samt effektiva åtgärder i frågor om förmedlingsverksamhet och omlastning.
- Att förbättra informationsutbytet mellan medlemsstater. Överväganden om ett informationsutbyte mellan EU:s lägescentral och likasinnade länder.

5) *Att inom Europeiska unionen förbättra skyddet mot otillåten åtkomst och risker för avledning av material, utrustning och expertkunskaper vars spridning är av känslig natur.*

- Att förbättra kontrollen av radioaktiva strålkällor med hög aktivitet. Medlemsstaterna bör, efter antagandet av rådets direktiv om kontroll av slutna radioaktiva strålkällor med hög aktivitet, säkerställa ett snabbt genomförande på nationell nivå. EU bör verka för att liknande regler antas i tredje länder.
- Att när så är lämpligt förbättra det fysiska skyddet av kärnämnen och anläggningar, inklusive föråldrade reaktorer med utbränt bränsle.
- Att vid behov förstärka EG-lagstiftning och nationell lagstiftning samt kontroll av patogena mikroorganismer och toxiner (i både medlemsstaterna och de anslutande länderna). Samarbete mellan de organisationer som ansvarar för folkhälsa, arbetsmiljö och smittskydd bör förstärkas. Inrättandet av ett EU-centrum för smittskydd och de uppgifter som centret skulle utföra bör utredas.

- Att främja kontakterna med industrin för en ökad medvetenhet. Ett initiativ kommer att tas för att för det första främja kontakterna med EU:s industri i syfte att öka medvetenheten om problem i samband med massförstörelsevapen och för det andra främja kontakterna mellan EU:s och Förenta Staternas industri, särskilt företag inom biosektorn.

6) *Att stärka identifiering, kontroll och ingripanden mot olaglig handel.*

- Att medlemsstaterna antar en gemensam politik för brottspåföljder vid olaglig export, förmedlingsverksamhet och smuggling av material med koppling till massförstörelsevapen.
- Att överväga åtgärder som syftar till kontroll av transitering och omlastning av känsliga material.
- Att ge stöd till internationella initiativ som syftar till identifiering, kontroll och ingripanden mot olagliga transporter.

B) *Att främja en stabil internationell och regional miljö*

1) *Att stärka EU:s program för att minska hotbilden i samarbete med andra länder, med inriktning på att ge stöd till nedrustning, kontroll och skydd för känsligt material, anläggningar och expertkunskap.*

- Att förlänga programmet för nedrustning och icke-spridning i Ryska federationen efter juni 2004.
- Att öka EU:s finansiering av samarbetet om minskning av hotbilden med beaktande av budgetplanen efter 2006. Inrättande av en särskild rubrik i gemenskapsbudgeten för icke-spridning och nedrustning av massförstörelsevapen bör övervägas. Medlemsstaterna bör uppmuntras till att bidra även på nationell nivå. Dessa ansträngningar bör inbegripa åtgärder som syftar till att stärka kontrollen av icke-spridning av expertkunskap, vetenskap och teknik med anknytning till massförstörelsevapen.
- Att inrätta ett stödprogram för stater som behöver teknisk kunskap för att kunna säkerställa skydd och kontroll av känsligt material, anläggningar och expertkunskap.

2) *Att införliva hänsyn till icke-spridning av massförstörelsevapen i EU:s politiska, diplomatiska och ekonomiska åtgärder och program i syfte att uppnå högsta möjliga effektivitet.*

- Att integrera politiken för icke-spridning i EU:s vidare förbindelser med tredjeländer, i enlighet med slutsatserna från rådet för allmänna frågor och yttre förbindelser den 17 november 2003, bland annat genom att införliva icke-spridningsklausulen i avtal med tredjeländer.
- Att öka unionens ansträngningar att lösa regionala konflikter med hjälp av alla till buds stående instrument, särskilt inom ramen för GUSP och ESFP.

C) *Att föra ett nära samarbete med Förenta staterna och andra viktiga partner.*

- 1) *Att se till att det görs tillräckliga uppföljningar av EU:s och USA:s uttalande om icke-spridning under toppmötet i juni 2003.*
- 2) *Att säkerställa samordning och vid behov gemensamma initiativ med andra viktiga partner.*

D) *Att bygga upp den nödvändiga organisationen inom unionen*

- 1) *Att i rådet (yttre förbindelser) var sjätte månad hålla en debatt om genomförandet av EU:s strategi.*
- 2) *Att som överenskommits i Thessaloniki inrätta en enhet som kan fungera som ett övervakningscentrum med uppgift att övervaka det enhetliga genomförandet av EU:s strategi och att samla in information och underrättelser, i nära samband med lägescentralen. Detta övervakningscentrum skulle inrättas vid rådets sekretariat med fullständig medverkan av kommissionen.*